

मपरं विधवामपि । सुखदुःखं योनिदुःखं व्याधिताश्चैव
कुट्टिनीम् । पतिपुत्रविहीनाश्च डाकिनीं पुंश्लीमहो ।
कुम्भकारं तेलकारं व्याधं सर्पोपजीविनम् । कुचेलमतिरुक्ता
ङ्गं नग्नं काषायवासिनम् । अङ्गविक्रयिणश्चैव कन्याविक्र
यिणं तथा । चितां दग्धशवं भक्ष निर्व्याणाङ्गारमेव च ।
सर्पक्षतनरं सर्पं गोधाश्च शयकं विषम् । आङ्गपालश्च
पिण्डश्च मोटकं वानरं तथा । देवलं वृषवाहश्च शूद्र-
आङ्गाभोजिनम् । शूद्राङ्गपाचकं शूद्रयाजकं आम-
याजकम् । कुशपुच्छलिकाश्चैव शवदाहनकारिणम् ।
शूलशकुन्धं भग्नशकुन्धं तैलं लवणमस्य च । कार्पासं कक्षपं
चूर्णं कुक्कुरं शब्दकारिणम् । दक्षिणेन शृङ्गालश्च कुर्वन्
भैरवं रवम् । कपर्दकश्च क्षौरश्च क्षिप्रकेशं नखं भलम् ।
कलहश्च विलापश्च विलापकारिणं जनम् । अमङ्गलं वदन्तश्च
रुदन्तं शोककारिणम् । मिथ्यासाक्षिप्रदातारं क्षौरश्च नर-
घातिनम् । उंसलोपतिपुत्रश्च उंसलोदनभोजिनम् ।
देवताशुचिप्राणां वस्तुवित्तापहारिणम् । दत्तापहारिणं
दयुं हिंसकं क्लृप्तं खलम् । पितृमातृविरक्तश्च द्विजा-
शत्रुविघातिनम् । सत्यघ्नश्च कृतघ्नश्च स्थाप्यापहारिणं
जनम् । विप्रद्रोहं मितद्रोहं क्षतं विश्वासघातकम् । शूर-
देवद्विजानाश्च निन्दकं खाङ्गघातकम् । जीवानां घातक-
श्चैव खाङ्गहीनश्च निर्दयम् । व्रतोपवासहीनश्च दोषाहीनं
नपुंसकम् । गलितव्याधिगात्रश्च काणं बधिरमेव च ।
एकसं क्षिप्रक्षिप्रश्च सुरामत्तं सुरां तथा । क्षिप्रं वमनं
बधिरं सङ्घिषं गर्हभं तथा । मूलं पुरीषं श्लेशाणं कन्धि-
नं नृकपालिनम् । भृङ्गावातं रक्तवृष्टिं वात्याश्च छल-
पातनम् । छलश्च शूकरं नृधं श्येनं कङ्कश्च भङ्गुकम् ।
पाशश्च शुष्ककाष्ठश्च वायसं गन्धकं तथा । अश्वदानिब्राह्म
णश्च दन्तमन्त्रोपजीविनम् । वैदश्च रक्तपुष्पश्चैवौषधं हृष-
मेव च । कुवार्त्तां नृशतवार्त्ताश्च विप्रशपश्च दाहणम् ।
दुर्गन्धवातं दुःशब्दं राजा संप्राप वर्त्तानि । मनश्च कुक्षितं
प्राणः क्षुभितश्च निरन्तरम् । वामाङ्गस्पर्शनं देहज्वरो राशो
बभूव ह । तथापि राजा निःशङ्कं दर्शयैवमङ्गलम् इति
ब्रह्म० पु० नि० नियममन्यामपि साधारणासाधारणानि निमि-
त्तानामन्येवानि “अमङ्गलाभ्यासरतिं विविन्य तत्” कुमा०
अमङ्गल्यं लि० अमङ्गलाय हितं यत् । अमङ्गलसाधने “अम-
ङ्गलं योनिं तव भवतु नामैकमङ्गलम्” पुण्यदत्तः ।
अमण्डं लि० नास्ति मण्डो भक्तावशिष्टं भूषा वा यस्य ।
१ मण्डलीने भक्तादौ २ मण्डलीने च ।

अमत्त पु० अम-रागादौ अतच् । १ मृत्यौ २ काले ३ रोगे च ।
४ रेणौ उज्ज्वल० । मन-क्त न० त० । ५ सन्मतभिन्ने
लि० । “यस्यामतं तस्य मतमिति श्रुतिः । ईदृशज्ञाते च ।
अमति पु० अम-अति । १ काले उषा० । २ चन्द्रे मेदि०
३ रूपे स्त्री निर० वेदे तु रूपे एव अस्य प्रयोगः “हिरण्य-
योममतिं यामश्निवेत्” “व्युर्वा पृथ्वीममतिं सृजान”
ऋ० ७, २८, १, २ अमतिं रूपमिति भा० आबन्धुरेवमतिं
दर्शता” १, ६४, ६ । दुष्टे लि० शब्दार्थः । मननं मतिः
अभावे न० त० । ४ ज्ञानाभावे यथास्वरूपज्ञाने । “अमत्यै-
तानि षडङ्गानि तिरासमिति” मनुः “कृष्णांस्तु चतुरः
कुर्यान्नोबधे बुद्धिपूर्वके असत्या तु ह्यं कुर्यादिति श्रुतिः
५ अप्रशस्तबुद्धौ च स्त्री न० व० । ६ ज्ञानहीने लि० ।
अमतीवन् लि० अमतिरप्रशस्ता बुद्धिः तथा बहुते वन-किं
दीर्घः । अप्रशस्तबुद्धियुक्ते । “न मे सोताऽमतीवान् दुर्हितः
स्यात्” ऋ० ८, १६, २ ई । “अमतीवा अप्रशस्तबुद्धिमान्” भा० ।
अमत्र न० अमत्यक्षमत्र अम-भोजने आधारे अत्रन् ।
१ भोजनपात्रे । “अयं सोमश्चमसुतोऽमत्रे परिविच्यते”
ऋ० ५, “आसनं वसनं चैव शय्याऽमत्रं कमण्डलुः ।
आत्मनस्तु शुचीनि स्थुर्न परेषां कदाचन” श्रुतिः ।
अम-रोगे अत्रन् । २ यत्नूयामभिभावके । “मह्यं अमत्रो
वृजने” ऋ० २, २६, ४ । “अमत्रः यत्नूयामभिभावित” भा०
अम-गतौ कर्त्तरि अत्रन् । ३ ममनशीले लि० । “स्मरि-
रमत्रो यवक्षे रणाय १, ६१, ६ । “अमत्रः युद्धादिषु गम-
नक्षुलः” भा० ४ बले च “गम्भीरेण न जङ्ग्यामम-
त्रिन्” १, २४, ८ “अमत्रं बलं तदनु ! भा० ।
अमत्त लि० न० त० । १ मत्तभिन्ने सादकव्यादिभिरविकृत
विश्वे २ सावधाने अप्रमत्ते च । [२ अन्यत्रेण्युच्ये लि० ।
अमत्सर पु० अभावे न० त० । १ अन्यशुभद्वेषाभावे । न० व० ।
अमनस् लि० नास्ति कार्यक्षमं मनो यस्य । १ कार्यक्षममनो
हीने बालादौ “यथा बाला अमनसः प्राणानः” आ० ७ ।
२ मनोवृत्तिहीने योगिनि च । सर्वथा मनःशून्ये ३ परा-
त्मनि पु० “अप्राणोऽमनसाः शुभः” श्रुतिः । वा कप् ।
४ अन्यमनस्ते ५ श्रेष्ठशून्ये ईदृशमिदृशीतमनस्ते च ईदृश-
पन्थमेदे पु० ।
अमनि स्त्री अमति गन्धत्यति अम-अनि । पथि ।
अमनुष्य पु० अप्राणस्ते न० त० । १ मनुष्योचितकर्त्तव्यशून्ये
जातिमालमनुष्ये २ मनुष्यभिन्ने गन्धर्वादौ च “सहस्रसंवत्सर-
मनुष्याणामवमन्धवात्” कात्या० १, ६, १७ । सहस्रसंवत्सर-